

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2019:282932

Datë: 05.03.2024

Numri i dokumentit: 05412741

UZVP-ARJ.br.55/2023

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Ragip Namani i Beshir Islami, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi tužilje V. D. koju po punomoćju zastupa Sali Mekaj, advokat iz P., protiv tuženika Opštine Peć i zainteresovane strane Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i rularnog razvoja, radi poništaja rešenja tuženika br.463-78743/2014 od 12.12.2014 godine, odlučujući o zahtevu tužilje za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv presude Apelacionog suda UŽ.AA.br.661/21 od 17.11.2022 godine, na sednici veća održanoj dana 27.02.2024 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke tužilje V. D., podnet protiv presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.661/21 od 17.11.2022 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.661/21 od 17.11.2022 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje V. D., izjavljena protiv presude upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.98/2015 od 14.05.2021 godine, kojom je odbijena kao neosnovana tužba tužilje kojom je tražila poništaj rešenja tuženika br.463-78743/2014 od 12.12.2014 godine.

Tužilja je ovom sudu podnela zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.661/21 od 17.11.2022 godine. Navodi da je osporena presuda doneta usled povreda odredaba zakona o upravnom postupku i zakona o upravnom sporu i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predložila je da se zahtev usvoji i da se osporene presude nižestepenih sudova preinače tako što će se usvojiti tužbeni zahtev tužilje ili da se navedene presude ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva tužilje za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužilje za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenim rešenjem tuženika Opština Peć br.463-78743/2014 od 12.12.2014 godine oglašena kao apsolutno ništava odluka br.463-1244/98-1-8 od 22.12.1998 godine o dodeli na korišćenje katastarske parcele Br.... u površini od ... ha KZ Peć, neposrednom pogodbom na ime supružnika dr.V. D. J. i dr.L. D., oboje iz P.. Nezadovoljna navedenim rešenjem tuženika, tužilja je prvostepenom sudu dana 19.01.2015 godine podnela tužbu radi poništaja rešenja tuženika br.463-78743/2014 od 12.12.2014 godine. Postupajući po tužbi tužilje, Osnovni sud u Prištini, upravno odeljenje je doneo presudu U.A.br.98/2015 od 14.05.2021 godine, kojom je odbijena kao neosnovana tužba tužilje kojom je tražila poništaj rešenja tuženika br.463-78743/2014 od 12.12.2014 godine. Postupajući po žalbi tužilje, osporenim presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.661/21 od 17.11.2022 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje V. D., izjavljena protiv presude upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.98/2015 od 14.05.2021 godine, kojom je odbijena kao neosnovana tužba tužilje kojom je tražila poništaj rešenja tuženika br.463-78743/2014 od 12.12.2014 godine.

Odlučujući po zahtevu tužilje za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužilje i potvrdio presudu prvostepenog suda. Pravni stav Apelacionog suda je u potpunosti prihvatilo i ovaj Sud, sobzirom da osporena presuda nije zahvaćeno povredama na koje se tužlja poziva u svom zahtevu.

U obrazloženju presude prvostepenog suda se između ostalog navodi " iz izvedenih dokaza proizilazi da osporena odluka tužene ne sadrži mane zbog kojih se ne može ispitati zakonitost iste, kao takva odluka je u pravnom aspektu jasna i razumljiva i nije u suprotnosti sa samom sobom i sa svojim obrazloženjem, budući da je prema članu 22 zakona o građevinskom zemljištu određeno da: „Gradsko građevinsko zemljište, u državnoj svojini daje se na korišćenje na osnovu javnog nadmetanja ili prikupljanja ponuda javnim oglasom, na način i po postupku koji propiše opština, osim u slučaju:1) davanja zemljišta radi izgradnje objekata za potrebe državnih organa i organizacija, organa i organizacija jedinica teritorijalne autonomije i lokalne samouprave i organizacija koje obavljaju javnu službu koje posluju sredstvima u državnoj svojini, dok je odredbom člana 9 Zakona o prometu (SL SAPK br. 45/81, 29/86 i 28/88) propisano da: „Otuđenje nepokretnosti iz društvene svojine vrši se javnim nadmetanjem odnosno pribavljanjem pismenih ponuda, a neposrednom pogodbom samo onda kada je otuđenje putem javnog nadmetanja odnosno putem stavljanja pismenih ponuda, ostalo bezuspešno“. U obrazloženju presude drugostepenog suda se između ostalog navodi "Apelacioni sud prihvata pravnu ocenu prvostepenog suda kao pravilnu i zakonitu, pošto presuda napadnuta žalbom nije zahvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz člana 182 st. 1 i 2 tačka n), prema kojem, „ukoliko presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati a posebno ukoliko je dispozitiv presude nerazumljiv ili kontradiktoran, po sebi ili sa razlozima presude, ili ukoliko presuda nema uopšte razloga ili u njoj nisu uopšte navedeni razlozi odlučnih činjenica , ili su ti razlozi nejasni, ili kontradiktorni ili ukoliko o odlučnim činjenicama postoje protivurečnosti između onoga što se u razlogu presude navodi o sadržaju dokumenta ili zapisnika o podacima datim u postupku i samih tih dokumenata ili zapisnika, a ni člana 194 ZPP, primenljiv prema članu 63 ZUS, o kojim se Apelacioni sud stara prema službenoj dužnosti.“

Članom 267 stav 5 Zakona o upravnom postupku donetom 1998 godine, propisano je: „prolašava se nevažećim rešenje koje sadrži nepravilnosti koje prema bilo kojoj drugoj zakonskoj odredbi izričito predstavljaju razloge za ništavost akta.“. Članom 92 tačka d)

propisano je: „Upravni akt je apsolutno ništav kada je donet u suprotnosti sa postupkom predviđanim ovim Zakonom ili nekim drugim Zakonom“. Članom 9 zakona o prometu nepokretnosti (S. List. SAPK), propisano je da: „ Otuđenje nepokretnosti iz društvene svojine vrši se javnim nadmetanjem odnosno pribavljanjem pismenih ponuda, a neposrednom pogodbom samo onda kada je otuđenje putem javnog nadmetanja odnosno putem stavljanja pismenih ponuda, ostalo bezuspešno“. Članom 22 sttav 2 Zakona o građevinskom zemljištu propisano je da: izuzeče od javnog nadmetanja ili od prikupljanja ponuda na osnovu javnog oglasa vrši u slučaju sporazumnog davanja zemljišta ranijem sopstveniku po propisima o eksproprijaciji, dok je stavom 3 istog člana propisano je da se izuzeče od javnog nadmetanja vrši u slučajevima izgradnje objekata u cilju bržeg povratka raseljenih lica, sprečavanja iseljavanja i dolaska drugih lica koja žele da žive i rade na teritoriji Kosova. Imajući u vidu napred navedene zakonske odredbe i činjenično stanje u spisima predmeta, veće ovog suda nalazi da je u konkretnoj pravnoj stvar tužilja zaključila sporazum o privremenom korišćenju nepokretnosti sa tadašnjim opštinskim organom, i na toj nepokretnosti izgradila „ambulantu“ te da nepokretnost nije korišćena za izgradnju objekta u cilju povratka kao raseljenog lica kao što je to predviđeno stavom 3 člana 22 Zakona o građevinskom zemljištu, što bi u ovom konkretnom slučaju predstavljalo izuzetak od ovog uslova. Veće ovog suda smatra da su nižestepeni sudovi postupili na pravilan i zakonit način kada su tužbu tužilje odbili kao neosnovanu.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tužilje za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužilje.

Sa iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 27.02.202, UZVP.ARJ.br.55/2023

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić